

het als een feit, maar ik betwist dat. De operaties worden om voor de hand liggende redenen zeer goed voorbereid. Zij gaan de poort uit met de middelen die daarbij horen, als tot een operatie wordt besloten. Ik wil dus ver weg blijven van het beeld dat ze of te veel of te weinig de poort uitgaan.

Mevrouw **Eijsink** (PvdA): Voorzitter. Twee keer in een week werd de militaire "can do"-mentaliteit de "can't do"-mentaliteit. Ik vraag de minister, aanvullend op de vragen die al gesteld zijn, wat dit zegt over het formeel en informeel leiderschap binnen zijn organisatie. Wij krijgen nog een reactie op onze schriftelijke vragen over het personeel. Het zegt wel iets over het leiderschap als hij aangeeft dat het niet in de lijn gemeld is. Waarom melden mensen iets niet? Worden zij niet gehoord? De minister kan niet blijven zeggen dat het niet in de hoogste lijn gehoord is. Het gaat om de werkvloer en daar moet dit gelijk zijn. Wat zegt dit over het leiderschap ter plekke?

Minister **Van Middelkoop**: Ik weet niet of je op basis hiervan een uitspraak kan doen over het leiderschap, laat staan een algemene uitspraak. Ik zie daar geen aanleiding toe. Je moet in dit concrete geval van de twee groepscommandanten constateren, dat zij niet hebben gedaan wat zij hadden moeten doen. Dat is geen leiderschapsprobleem. Het betreft iets anders. Het gaat om het informeren van hun commandanten. Ik moet voorzichtig zijn met heel algemene uitspraken over het leiderschap. Elke commandant, tot en met de commandant van de taskforce toe, zal zeer goed willen luisteren naar wat zijn militairen te melden hebben. Dat is in het belang van eenieder, dus ook van de militairen zelf. Dat heeft volgens mij niet zoveel te maken met dat "can do". Het is een deel van de mentaliteit van de Nederlanders. Het is een soort egalitaire cultuur waarbij men los van de rang toch goed naar elkaar luistert en vooral inhoudelijk en zakelijk met elkaar omgaat.

De heer **Brinkman** (PVV): Voorzitter. De minister heeft het over operationele problemen. Hij stelt dat niemand de poort uitgaat als sprake is van risico's die vermeden hadden kunnen worden. Hoe kan de minister dat nu zeggen? Deze minister stuurt mensen op pad en op patrouille met open voertuigen, zoals de MB, de Mercedes-Benz. Iedereen weet dat die een groot gevaar vormt bij het ontploffen van HID's. Dat doet de minister, maar hij moet zijn mensen alleen maar met Bushmasters de straat opsturen!

Er zijn 36 Bushmasters aangekocht voor Afghanistan, maar ik lees hier dat de luchtmobiele infanterie-compagnie helaas maar drie van deze voertuigen heeft, een per peloton. Het PRT heeft er ook een, maar die wordt bijna niet gebruikt. Ik verzoek de minister om de Kamer een brief te sturen waarin hij ingaat op de vraag waar al die aangekochte Bushmasters zijn gebleven en of ze daadwerkelijk zijn gebruikt. Ik vind dat ze moeten worden gebruikt.

Minister **Van Middelkoop**: Voorzitter. Deze vragen van de heer Brinkman zijn een beetje "het species" van de eerdere vraag van de heer Boekstijn. Ter voorkoming van misverstanden wijs ik erop dat deze minister geen militairen met welk voertuig dan ook het veld instuurt. Dat is echt kortsluiting. Dat doet de commandant. De

heer Brinkman moet de militairen wel een beetje in hun waarde laten. Dat mag ik tegen hem zeggen. De commandant heeft eerder aangegeven welk materieel hij nodig heeft en wat hij graag in voorraad wil hebben. De commandant geeft in concrete omstandigheden aan welk voertuig passend is. Ik ken de voorkeur van de heer Brinkman voor de Bushmaster, maar de heer Brinkman is niet de commandant van de taskforce.

Zijn tweede vraag gaat over de 36 Bushmasters. In de brandbrief wordt inderdaad gesproken over het niet gebruiken van de Bushmasters van het PRT. Ik heb al eerder gemeld dat wij vroeger dit jaar eigen Bushmasters aan het PRT hebben gegeven. Deze worden zeer intensief gebruikt; ik kan niet anders zeggen.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Een goede commandant wil zijn jongens altijd de allerbeste bescherming geven. Dat is gewoon zo, zeker als je in oorlogsgebied zit. De minister doet nu net alsof de commandanten daar ter plekke ervoor kiezen om hun mensen in een open voertuig te laten rijden. Het zijn niet de commandanten die hiervoor kiezen, maar het is de minister die hiervoor kiest. Hij stuurt immers niet enkel en alleen gesloten voertuigen. Hij zorgt ervoor dat de commandanten hun manschappen niet op de allerbeste manier kunnen beschermen.

Minister **Van Middelkoop**: Deze vraag is precies dezelfde als de vraag van de heer Brinkman. Het antwoord kan ook hetzelfde zijn. De militaire commandanten die verantwoordelijk zijn voor de missie, bepalen wat verstandig is. In het ene geval kan dit wel degelijk een open voertuig zijn en in het andere geval een Bushmaster of iets daartussen. De minister moet vooral niet eigenwijs zijn door zelf precies voor te schrijven welke voertuigen gebruikt moeten worden; dit is te bepalen door de commandant. Ik ben er trots op dat wij dezelfde commandant hebben voorzien van een grote variëteit aan voertuigen, zodat hij een keuze kan maken al naar gelang de ingeschatte risico's van de missie.

Vragen van het lid Van Leeuwen aan de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over **huisvesting van Polen in recreatiewoningen**.

De **voorzitter**: Gezien de tijd kan ik geen aanvullende vragen toestaan.

De heer **Van Leeuwen** (SP): Voorzitter. Al jarenlang verkeren bewoners van recreatiewoningen in onzekerheid of zij ergens wel of niet kunnen blijven wonen. Langkampeerders worden weggepest door projectontwikkelaars en moeten plaatsmaken voor recreatiebungalows. Ondertussen slijpt ons land dicht met recreatieparken of liever, met illegale stadsuitbreidingen in kwetsbaar gebied.

Vorige week heeft de minister bekend gemaakt dat recreatieparken opengesteld kunnen worden voor huisvesting van Polen. Eén ding is duidelijk: zij komen hier niet om te recreëren. Mijn partij heeft altijd gezegd dat Nederland niet klaar is voor het afschaffen van werkvergunningen. Nederland heeft zijn huis niet op orde. De minister is verantwoordelijk voor goede

ruimtelijke ordening. Het creëren van getto's voor buitenlandse werknemers staat hier haaks op. De minister heeft eerder een boekje uitgegeven waarin huisvesting van buitenlandse werknemers op recreatieparken wordt verboden. Verleden week volgde een boekje waarin dit wordt toegestaan. Het is aan gemeenten en provincies om hieruit wegwijs te worden; typerend voor het huidige ruimtelijke orderingsbeleid.

Ik heb de volgende vragen. Hoe is het mogelijk dat aan Nederlandse bewoners van recreatiewoningen de wacht wordt aangezet en dat tegelijkertijd Poolse werknemers hier wel mogen wonen? Heeft de minister enig zicht op wat haar VROM-Inspectie allemaal voor boekjes uitgeeft en, zo ja, hoe kan het dan dat onder haar verantwoordelijkheid tegenstrijdige berichten het land ingestuurd worden?

□

Minister **Cramer**: Voorzitter. Om te beginnen wil ik de SP, in het bijzonder de heer Van Leeuwen, bedanken voor deze vraag. Deze stelt mij immers in de gelegenheid om een misverstand uit de weg te ruimen, namelijk het misverstand dat arbeidsmigranten wél en Nederlanders niet in recreatiewoningen zouden mogen wonen. Dit is niet het geval. Laat ik dit uitleggen.

Over het beleid ten aanzien recreatiewoningen bestond tot anderhalf jaar geleden een heleboel onduidelijkheid. Ik heb deze weggenomen met instemming van de Kamer. Mijn beleid over het gebruik van recreatiewoningen is helder. Alle bewoners van voor 31 oktober 2003 krijgen uiterlijk 1 januari 2010 helderheid van hun gemeente over de vraag of zij in hun recreatiewoning mogen blijven wonen of niet. Arbeidsmigranten vallen niet onder dit beleid, omdat het gebruik van recreatiewoningen door hen niet bestempeld kan worden als wonen en ook niet als recreëren. De VROM-handreiking "Onrechtmatige bewoning van recreatiewoningen" uit 2007 geeft dit ook klip-en-klaar aan. Dan is er een tweede VROM-handreiking die in het artikel van de Volkskrant wordt genoemd. Dit is de handreiking "Ruimte voor arbeidsmigranten" uit 2008. Deze handreiking geeft een overzicht van de huisvestingsvormen die nu voor arbeidsmigranten worden gebruikt. Daarin worden inderdaad ook vakantieparken genoemd. De gemeenten vinden dit over het algemeen ongewenst; als zij het wel willen toestaan, moeten zij daarvoor het bestemmingsplan tijdelijk of definitief wijzigen. Als die wijziging definitief is, krijgt het plan niet langer de bestemming "recreatie". In wettelijk opzicht is dit dus niet zomaar mogelijk. Daarom zit er volgens mij dus geen licht tussen de beide handreikingen; zij sluiten heel goed op elkaar aan.

Ik kan heel kort zijn over de tweede vraag. De heer Van Leeuwen vroeg of de VROM-Inspectie het gebruik van recreatiewoningen voor arbeidsmigranten stimuleert. Nee, de handreiking van de VROM-Inspectie is louter en alleen bedoeld om gemeenten en werkgevers te helpen om wettelijk correcte oplossingen te vinden. Ik heb reeds toegelicht wat dat inhoudt.

De **voorzitter**: Mag het iets rustiger in de zaal?

De heer **Van Leeuwen** (SP): De minister zei dat zij dit moment zou gebruiken om duidelijkheid te scheppen. Ik

heb echter niet het idee dat er enige duidelijkheid geschapen is.

De mist is enkel dikker geworden. Ik blijf er namelijk bij dat de twee brochures van de VROM-Inspectie tegenstrijdig met elkaar zijn. Aan de ene kant staat er dat arbeidsmigranten die hier wonen, niet in aanmerking kunnen komen om op recreatieparken gehuisvest te worden, nog even los van alle problematiek voor de huidige bewoners van die parken en de gettovorming die daar plaatsvindt. Aan de andere kant zegt de minister dat de bestemmingsplannen aangepast moeten worden, terwijl zij zelf heel goed weet dat daar een heel lange procedure aan voorafgaat en dat dit op een heleboel gebieden niet kan.

Kan de minister niet gewoon duidelijkheid geven door gewoon te zeggen dat buitenlandse arbeidskrachten niet op recreatieparken gehuisvest worden? Punt uit! Als die mensen hier überhaupt al komen werken, horen zij in een normale woning te wonen, tussen andere mensen. Dat is goed voor de integratie. Laten wij hen niet allemaal bij elkaar ophokken op plekken waar zij eigenlijk helemaal niet horen.

Minister **Cramer**: Arbeidsmigranten kunnen inderdaad niet wonen in recreatiewoningen.

□

De **voorzitter**: Ik dank de minister voor haar antwoorden. Daarmee zijn wij aan het einde van het vragenuur gekomen.

Ik deel aan de Kamer mee dat de volgende leden zich hebben afgemeld:

Biskop, Luijben en Jansen;

Cramer, alleen voor de middagvergadering;

Blom, Waalkens, De Rooij, Schreijer-Pierik en Jonker, de gehele week.

Deze mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Op de tafel van de griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, de spreektijden voor de algemene financiële beschouwingen – let op, let op – te verhogen met acht minuten per fractie, zulks mede in verband met de Fortiszaak en het niet doorgaan van het AO Ecofinraad. De onderwerpen die daar aan de orde zouden zijn gesteld, worden betrokken bij de algemene financiële beschouwingen.

Op verzoek van het lid De Wit (SP) stel ik voor, zijn motie op stuk 31200-VI, nr. 47, opnieuw aan te houden. Dit betekent dat de in artikel 69, tweede lid, genoemde termijn van twee maanden voor deze motie opnieuw gaat lopen.